

ἕστερον δὲ τῷ 1808 συνέστη ἡ Ἴονικὴ Ἀκαδημία ἐξ εἰκοσιπέντε περίπου μελῶν, ἔχουσα κατὰ τε τὰς λοιπὰς Ἴονίους νήσους καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην ἀντεπιστέλλοντας καὶ ἐπιτίμους ἐταίρους. Αὕτη διηρέθη εἰς τρία τμήματα, τὸ τῶν Φυσικομαθηματικῶν, τὸ τῶν Ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, καὶ τὸ τῆς Γραμματολογίας καὶ Καλλιτεχνίας. Τότε δὲ (ἀρχ. τῆς 10' Ἑκατ.) ἐν Κερκύρα ἐδίδασκον τὴν Ἑλληνικὴν Γεώργιος ὁ Καροῦσος¹, Ἰωάννης ὁ Κασκαμπᾶς², ὅτε (1804) συνέστησαν ὑπὸ τῆς Ἐπιταγήσου Πολιτείας Δημόσιαι Σχολαί³.

Τῶν δὲ Ἐταιριῶν τούτων διάδοχος ἐγένετο τῷ 1824 (ἐν μηνὶ Μαΐῳ) ἐν Κερκύρα ἡ Ἴόνιος Ἀκαδημία, τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον, δαπάναις συστάσα τοῦ αἰοδίδιμου Ἄγγλου καὶ τὰ μάλιστα φιλέλληνος Κόμητος Γυλφορδ (Φριδερίκου Νορθίου), πάσης εὐγνωμοσύνης ἀξίου, εἰς ἣν ἐφοίτων μαθηταὶ ἀπανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος. Ἐν αὐτῇ ἐδίδαξαν: Ἰωάννης Καρανδηνός, ὁ ἰσόβιος αὐτῆς Ἐφορος (Πρύτανις), μαθηματικὰ, Κωνσταντῖνος Ἀσώπιος Ἑλληνικὴν Φιλολογίαν, Χριστοφόρος Φιλητᾶς Λατινικὴν Φιλολογίαν⁴, Γεώργιος Ἰωαννίδης ἐπίσης, Κωνστ. Σακελλαρίδης Ἀρχαιολογίαν, Νικόλαος Πίκκολος Φιλοσοφίαν (ὃν ἀποχωρήσαντα τῷ 1827 διεδέξατο ὁ Γ. Ἰωαννίδης)⁵. Θεόκλητος Φαρμακίδης Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν καὶ πρὸς καιρὸν Δογματικὴν Θεολογίαν, Κωνσταντῖνος Τυπάλδος (ὁ μετὰ ταῦτα Μητροπολίτης Σταυρουπόλεως) Θεολογίαν, μορφώσας καὶ διευθύνας ἅμα τὸ Ἱεροσπουδαστήριον, καὶ Ἐφορος μετὰ τὸν Καρανδηνόν. Στυλιανὸς Σπαθῆς, ἰατρός, Βοτανικὴν, Στυλιανὸς Μαράτος Ἀνατομίαν, Ἀθανάσιος Πολίτης Χημείαν (πρῶτος εἰσαγαγὼν καθ' ὅλην τὴν Ἑπτάνησον τὴν Ἀλληλοδιδασκτικὴν Μέθοδον), Γεώργιος Θερεϊανὸς Παθολογίαν καὶ ἐτέρους κλάδους τῆς Ἰατρικῆς. Πασχάλης Καροῦσος πολλοὺς κλάδους τῆς Νομικῆς, Νικόλαος Μανιάκης Νομικὴν (1826)⁶. Ἀριστείδης Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν. Θεσιτουέλτος (Ἄγ-

(1) Βρετοῦ Β', 274. (2) Αὐτόθι. (3) Βρετοῦ Α' 321.

(4) Διόρισθεὶς Διευθυντῆς τοῦ δευτερεύοντος Σχολείου Ζακύνθου, ἐπα-
νήλθεν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῷ 1838 διαμείνας μέχρις ἐσχάτων Βρετοῦ Β', 345.

(5) Βρετοῦ Β', 320. (6) Βρετοῦ Β', 301.

